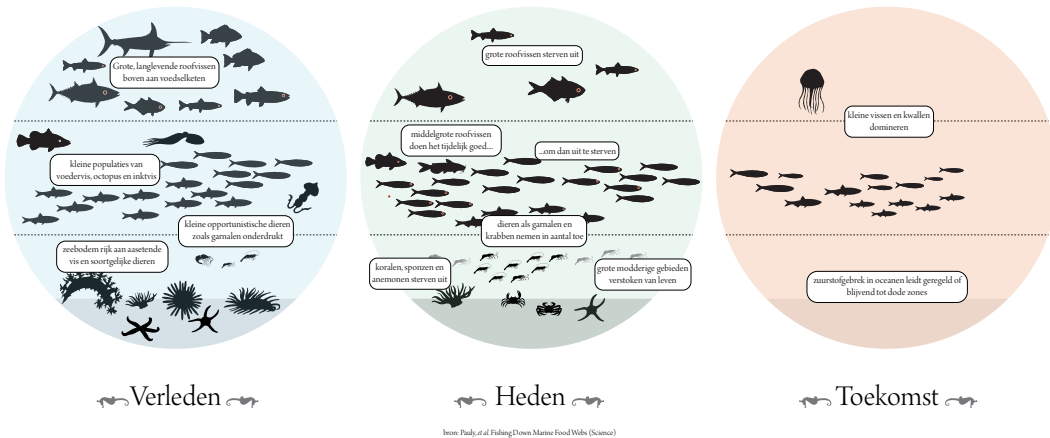

Hoe we ons een weg door de oceanen eten

De impact van overbevissing op de mariene ecosystemen

OCEAN2012 – wie zijn wij

OCEAN2012 is een alliantie van organisaties die zich bezighoudt met het hervormen van het Europese visserijbeleid. Zij wil overbevissing een halt toe roepen, destructieve vispraktijken stoppen en een eerlijk en een rechtvaardig gebruik van gezonde visbestanden mogelijk maken.

OCEAN2012 is opgericht en wordt gecoördineerd door de Pew Environment Group, de natuurbeschermingsafdeling van The Pew Charitable Trusts, een niet-gouvernementele organisatie die streeft naar het beëindigen van de overbevissing in de oceanen overal ter wereld.

De stuurgroep van OCEAN2012 bestaat uit de Coalition for Fair Fisheries Arrangements, Ecologistas en Acción, The Fisheries Secretariat, nef (new economics foundation), de Pew Environment Group en Seas at Risk.

www.ocean2012.eu

Foto's: P 1: Corey Arnold, P 2: Magnus Lundgren / Wild Wonders.com, P 3: Kampagnenforum, P 6: Corey Arnold, P 8: David McCandless, Morgan/Greenpeace

OCEAN2012

Het Europese visserijbeleid hervormen

*gezonde oceanen
rijk aan vis en leven*

Crisis in de Europese visserijsector

Decennia lang werd er intensief gevist in de Europese wateren met als gevolg dat de ooit zo rijke vispopulaties drastisch zijn gereduceerd. Momenteel wordt 72 procent van alle beoordeelde visvoorraden als overbevist beschouwd. In ruim 20 procent van de populaties worden de biologisch veilige grenzen zelfs overschreden, dit betekent dat het voortbestaan van deze bestanden in de nabije toekomst sterk onder druk staat.

Het Gemeenschappelijk Visserijbeleid (GVB - Common Fisheries Policy) van de Europese Unie is er niet in geslaagd overbevissing te voorkomen. In 25 jaar tijd is de Europese visserijsector door kortetermijn-denken op het economische vlak en politiek eigenbelang in een diepe crisis beland.

De voortdurende overbevissing heeft geleid tot een minder productieve visvangst, wat gepaard gaat met een voortdurend verlies aan banen en inkomsten. Er wordt minder en kleinere vis gevangen en tegelijkertijd kost het meer moeite om deze vis te vinden. Het gevolg is vaak dat de sector haar focus richt op andere, soms nog meer kwetsbare soorten.

De huidige herziening van het GVB biedt de kans om de Europese visserij economisch, sociaal en ecologisch duurzaam te maken. Er moet nu uiteindelijk een einde worden gemaakt aan overbevissing en destructieve visserij om rechtvaardig gebruik van de visvoorraden voor toekomstige generaties veilig te stellen. Deze vereiste is al opgenomen in in andere Europese regelgeving, de Kaderrichtlijn Mariene Strategie van de EU streeft bijvoorbeeld naar een 'goede milieutoestand', wat inhoudt dat:

- vis- en schaaldierpopulaties binnen veilig biologische grenzen blijven, zodat de populatie een leeftijd kan bereiken die wijst op een gezond bestand; en
- alle soorten binnen het mariene voedselweb dermate op peil blijven dat een gezond populatie niveau bereikt wordt en het behoud van hun volledig reproductieve vermogen verzekerd is.

Een grondige hervorming van het GVB is noodzakelijk om deze doelstellingen waar te maken.

Het falen van het GVB

Dat de aanpak van overbevissing heeft gefaald, is te wijten aan het gebrek aan politieke wil. In 2007 heeft de Europese Rekenkamer geoordeeld dat het GVB de belangrijkste doelstelling, duurzame exploitatie van levende aquatische rijkdommen, niet heeft gerealiseerd. Het beleid heeft op diverse punten gefaald.

Overcapaciteit

Geschat wordt dat het visvermogen van sommige Europese vloten twee- à driemaal groter is dan nodig om de beschikbare visquota te vangen. De gevolgen zijn overbevissing, illegale visserij en politieke druk op de visserijministers van de Europese lidstaten om hogere quota te bepalen dan wetenschappelijk geadviseerd. Pogingen om het visvermogen in te perken hebben tot op heden niets opgeleverd.

Te hoge vangstquota

Nog altijd wordt bij het vaststellen van vangstquota niet geluisterd naar wetenschappelijk advies. In 2009 overstegen de quota in de Golf van Biskaje en de Iberisch-Atlantische zeeën het wetenschappelijke advies met gemiddeld 55 procent; in het westen van Schotland, de Ierse Zee en de Keltische Zee waren de quota 49 procent hoger dan het wetenschappelijke advies. Voor 2012 werd het quotum voor kabeljauw in de Noord-Ierse Zee en dat voor haring in de Noordzee 100% hoger dan het wetenschappelijk advies voorschreef gesteld. Ondanks verbetering in de laatste jaren worden visserij limieten nog altijd vastgesteld door visserijministers met korte termijn agenda's en niet door wetenschappers.

Dubbel betalen voor vis

De EU gaat door met het verlenen van subsidies om vloten te moderniseren in plaats van dat zij ernaar streeft de overcapaciteit in te perken of in duurzame visserij investeert. In diverse lidstaten is de overheidssteun aan de visserij hoger dan de totale waarde van de vangsten. Dat betekent dus dat we de vis momenteel tweemaal betalen - via subsidie en in de winkel.

...het moment voor verandering

VISFEITEN

De realiteit van overbevissing

1. Kabeljauw in de Noordzee plant zich voort als de vis circa vier jaar oud is. Als deze soort in de Noordzee wordt gevangen, is de kabeljauw 1,6 jaar oud en weegt hij nog geen kilo. De wetenschap gaat ervan uit dat 93 procent van de kabeljauwen in de Noordzee wordt gevangen voordat de vissen zich kunnen voortplanten.

2. Atlantische blauwvin tonijn, één van de grootste en snelste roofvissen in de oceaan, wordt met commerciële uitsterven bedreigd als gevolg van overbevissing.

3. 48% van de visserijproducten die in 2010 werden verkocht in de EU weren geïmporteerd van buiten de EU.

4. De Noordzee was ooit één van de rijkste visgronden ter wereld: in 1995 was vijf

procent van de vis die wereldwijd aan land wordt gebracht, afkomstig uit deze zee. Sindsdien zijn de vangsten afgenomen van 3,5 miljoen ton per jaar tot minder dan 1,5 miljoen ton in 2007.

5. Geschat wordt dat de EU-vloot voldoende capaciteit heeft om twee- à driemaal zo veel vis te vangen als duurzaam verantwoord is.

6. Een aantal soorten is buitengewoon gevoelig voor overbevissing. Dit geldt in het bijzonder voor vis die langzaam groeien en laat geslachtsrijp is, zoals de haaien en roggen en de meeste soorten diepzeevissen. Bijna een derde van de haaiensoorten in Europese wateren wordt door de International Union for Conservation of Nature (IUCN) als bedreigd bestempeld.

De mondiale invloed van de EU

De EU heeft een zeer grote invloed op het mondiale visserijbeheer en draagt dan ook grote verantwoordelijkheid. De EU-vloot is mondiaal gezien de twee na grootste en is actief in alle wereldzeeën. Tevens is de EU de grootste importeur van visserijproducten 50% van alle hier geconsumeerde vis komt van buiten de EU.

De EU zou dan ook moeten pleiten voor duurzame visserij in de eigen wateren en daarbuiten. In plaats daarvan hebben de huidige import en visactiviteiten in wateren buiten de EU tot gevolg dat de effecten van overbevissing worden geëxporteerd - maar al te vaak naar kustgebieden waar de bewoners voor voedsel en inkomen afhankelijk zijn van visserij.

2012 – het moment voor verandering

De huidige herziening van het GVB is een uitgelezen moment voor een nieuw beleid dat een eind maakt aan overbevissing en destructieve vispraktijken en dat een eerlijk en rechtvaardig gebruik van rijke visvoorraden mogelijk maakt.

OCEAN2012 zet zich in voor een GVB dat:

- prioriteit geeft aan ecologische duurzaamheid, aangezien alleen dan economische en sociale duurzaamheid haalbaar is;
- garandeert dat alle beslissingen op het juiste niveau en transparant worden genomen, zodat alle belanghebbenden er daadwerkelijk bij betrokken worden;
- een duurzaam visvermogen op Europees en regionaal niveau mogelijk maakt;
- toegang tot visgronden toekent op basis van ecologische en sociale criteria; en
- zeker stelt dat overheidsgeld uitsluitend in het publieke belang wordt besteed en de sociale gevolgen van de overschakeling op duurzame visserij worden verlicht.

*eerlijk en rechtvaardig
gebruik van visvoorraden*

